

РЕШЕНИЕ

№ 1039

гр. Варна, 01.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на първи август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина Ив. Кавърджикова
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от Деспина Г. Георгиева Въззивно гражданско дело № 20223100500810 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивната жалба вх.№ 01802/19.01.2022г от длъжника ЛЮБ. Т. М. ЕГН ***** срещу отказа на ЧСИ да прекрати производството по изп.д.№ 400/2019.

Счита същия за незаконосъобразен поради следното:

- неправилно изп.производство било образувано и срещу жалбоподателя Любомир Т.М., след като това не било поискано от взыскателя с молбата за образуване на изп.дело;
- неправилно ЧСИ отказал да прекрати производството срещу посоченото лице поради изтекла 5-година погасителна настъпила давност на задължението.

В тази връзка излага следното:

Със запорно съобщение изх.№ 24732/02.12.2021г ЧСИ е наложил запор върху трудовото възнаграждение, получавано от жалбоподателя от „ИНЖСТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ЕООД.

При извършване на справка по делото установил, че с молба от 8.08.2019г „ЕОС Матрикс“ ЕООД е поискало образуване на изп.производство само срещу длъжника М. Т. К. въз основа на ИЛ от 26.03.2012г, издаден по гр.д.№ 4049/2012г на ВРС- ХПС-в, но не и срещу ЛЮБ. Т. М..

С Протокол от 12.08.2019г ЧСИ е определил като дата на последно изп.действие - 11.03.2016г, съгласно щемпел, поставен на стр.2 на ИЛ.

Съгласно съобщение изх.№ 440/10.01.2022г по предишното изп.д.№ 19/2012г, прекратено поради перемпция, последно били постъпили суми на 17.12.2015г. След тази дата не били извършвани принудителни действия срещу жалбоподателя, нито е имало доброволно изпълнение от негова страна.

От 17.12.2015г до деня на съобщението за налагане на запора 02.12.2021г били изминали повече от 5 години и задължението е погасено по давност.

Бездействието на взыскателя не е достатъчно основание за отказа на ЧСИ да прекрати

изп.производство, но и същият няма правно основание да образува такова срещу длъжник при положение, че това не било поискано от вискателя. Вискателят, очевидно, не се интересувал от този длъжник.

С молба вх.№ 22531/14.12.2021г поиска да бъде прекратено производството поради изтичане на 5-годишна давност, през който период не били извършвани действия на принудително изпълнение срещу дл.Любомир Т.М., като изрично се позовава на това, че молбата за образуване не била насочена срещу него.

Предвид гореизложеното, счита действията на ЧСИ за незаконосъобразни и затова моли за отмяната на постановления от ЧСИ отказ да прекрати производството по изп.дело срещу Любомир Т. М. поради изтекла погасителна давност на вземането спрямо него. Моли и за отмяна на наложения заповор върху трудово възнаграждение.

Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски и адв. възнаграждение.

Въззиваемата страна – вискателят „ЕОС МАТРИКС“ЕООД ЕИК 131001375, редовно уведомена, не е изразила становище в писмен отговор.

По делото е приложено **писмено становище от ЧСИ Илиана С., рег.№ 712,** за недопустимост и неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, като разгледа постъпилата въззивна жалба, и въз основа данните по делото, приема за установено от **фактическа страна :**

Производството по изп.дело № 400/2019 пред ЧСИ Илиана С., рег.№ 712, е било образувано **по молбата на вискателя «ЕОС МАТРИКС» ЕООД ЕИК 131001375, входирана при ЧСИ под № 22776/ 8.08.2019г.** В текстовата част на същото изрично е заявено, че иска да бъде образувано изп.производство срещу Марин Т.К. **и всички задължения лица.**

Към молбата е приложен ИЛ от 26.03.2012г, от който е видно, че е издаден по ч.гр.д. № 4049/2012г по описа на ВРС и по него са осъдени длъжниците **М. Т. К. ЕГН *****; КР. ИВ. К. ЕГН *****; АЛ. Х. Х. ЕГН ***** и ЛЮБ. Т. М. ЕГН ***** да заплатят СОЛИДАРНО на кредитора „Райфайзен България“ЕАД сумата в размер общо от 30 449,06евро,** включваща следните суми: 26 618,62евро – просрочена главница по договор за банков кредит 1530,12евро - изискуема редовна лихва; 536,22евро-изискуема наказателна лихва, 1764,10евро - изискуема лихва, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда-23.03.2012г, а също и сторените по делото разноски в размер на 2236,59лв

Към молбата е приложено и уведомление за извършено прехвърляне на вземане от 25.07.2019г, от което е видно, че вземането на банката е цедирано на настоящото дружество-вискател.

От обясненията на ЧСИ става ясно, че въз основа на горния ИЛ е било образувано предходно изп.дело под № 319/2012г, производството по което е било прекратено на осн.чл.433 ал.1 т.8 ГПК на 12.08.2019г поради настъпила перемпция, което е видно и от щемпела на гърба на ИЛ.

На 8.08.2019г е подадена настоящата молба за образуване на изп.дело.

От отбелязването върху гърба на ИЛ е видно, че на 18.12.2015г е била изплатена на вискателя постъпила по делото сума. Пак оттам е видно, че са постъпвали периодично плащания, като между плащанията няма период от време по-голям от пет години.

От щемпела на гърба на ИЛ е видно на коя е датата е било извършено последното изп.действие по делото 11.03.2016г и това е било изпратеното напомнително съобщение до трето задължено лице.

От последното плащане, както и от последното изп.действие /16.12.2015 год./ до преобразуването на делото - 08.08.2019 г. не са изминали пет години, с което вземането на взыскателя да се погаси по давност.

Горната фактическа установеност обуславя **следните правни изводи**

По допустимостта на подадената жалба.

Същата е подадена от надлежна страна и срещу действие на ЧСИ, попадащо сред лимитативно изброените хипотези, сред които е и тази на чл.435 ал.2 т.6 предл.2-ро ГПК – длъжникът може да обжалва отказа на СИ да извърши определено действие.

В настоящия случай се обжалва отказът на ЧСИ да прекрати производството и затова същата е допустима.

По основателността на жалбата.

Разгледана по същество, е неоснователна по сл.съображения:

По първото възражение, заявено в жалбата.

Неоснователен е доводът, че изп. производство не следвало да било образувано срещу настоящия жалбоподател.

От изложението в подаденото до ЧСИ заявление е видно, че искането за образувано на изп.производство касае всички солидарно задължени лица, посочени в ИЛ. Сред тях е и настоящият жалбоподател.

Не се твърди от жалбоподателя да не му е била връчена надлежно ПДИ. Същият е разполагал с процесуалното право за подаване на възражение срещу заповедта за изпълнение, което му право вече е преклудирало.

Ето защо на соченото оплакване жалбата неоснователна.

По второто възражение - за изтекла в полза на настоящия длъжник погасителна давност на дължимата от него сума.

В настоящия случай ИЛ е издаден срещу четирима длъжници, които са осъдени за заплатят на кредитора, като изрично е посочена солидарността. Така в изп.производство жалбоподателят се явява солидарен длъжник - кредитополучател по договора за банков кредит наред с останалите физически лица.

Затова няма да е налице хипотезата, при която паричното задължение, възложено върху повече лица, да се дължи от тях съразмерно и от това да следва, че всяко действие по събиране на дълга не касае останалите длъжници /в който см. е и Решение на ВКС-IV ГО № 516 по гр.д.№ 5900/2013г/.

Солидарните длъжници дължат на кредитора общо едно и също задължение и затова последният разполага с правото на избор срещу кого от тях да насочи изпълнението, съгл. чл.122 ЗЗД. Същите са равнопоставени в изп.производство и затова спрямо всеки един от тях може да бъде събрано вземането. Така, извършените действия спрямо един от солидарно задължените лица имат действие и спрямо останалите /чл.123 ЗЗД/.

Плащането на парични суми от един от длъжниците е удовлетворително действие, с което намалява общото задължение и освобождава от отговорност за тази част и останалите длъжници. Затова е без значение по отношение на кой от длъжниците е насочено изпълнението и кой от тях е изпълнил, за да е достатъчно да се приеме, че не е налице бездействие на взыскателя. А едновременно извършване на принудителни действия

спрямо всеки от длъжниците би могло да доведе да прекомерно начисляване на разноси по изпълнението. Затова и срокът по чл.433 ал.1 т.8 ГПК тече общо за всички солидарни длъжници по делото, а не поотделно за всеки един от тях. Извършените действия спрямо един от длъжниците прекъсва срока и за всички останали /в този см. е решение № 2237/28.12.2018г по в.гр.д.№ 2790/2018г на ВОС/.

Освен това, няма основание да бъде прекратявано производството по отношение на един от солидарните длъжници, тъй като във всеки един момент вискателят може да насочи изпълнението срещу имуществото на някой от останалите солидарно отговорни длъжници при положение, че поучената сума при осребряване имуществото на един от тях не е била достатъчна да удовлетвори напълно вземането на кредитора.

На сл.място. Не е от компетентността на ЧСИ, вкл. и на съда, ревизиращ неговия акт, да се произнася по въпроса за основателността на възражението за изтекла погасителна давност. Това възражение има материално-правен характер доколкото се отнася до дължимостта на паричната сума по материалното правоотношение между страните. Затова неговата основателност може да бъде установена само в рамките на исково състезателно производство, по което с постановления съдебен акт да бъде разрешен спорът със СПН. Законодателят изрично е предвидил друг процесуален ред – този по чл.439 ГПК, в който длъжникът може да оспорва изпълнението само чрез иск, като се позовава на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изп.основание. Петгодишният погасителен давностен срок като юридически факт, от който настъпват съответни правни последици, се отнася към тези факти, визирани в хипотезата на чл.439 ГПК.

Поради всичко изложеното изп.производство правилно е било образувано и по отношение на настоящия жалбоподател. Няма основание за прекратяване на изп.производство по отношение на него поради изтекла погасителна давност само спрямо него, след като се явява един от солидарно отговорните длъжници.

Като краен извод следва, че ЧСИ правилно е отказал да прекрати изп.производство и затова подадената жалба следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ въззивната жалба вх.№ 01802/ 19.01.2022г, подадена от длъжника ЛЮБ. Т. М. ЕГН *** срещу отказа на ЧСИ да прекрати производството по изп.дело № 400/2019 пред ЧСИ Илиана С., рег.№ 712, срещу жалбоподателя.**

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

